

wynagrodzenia odlicza się od wynagrodzenia, przypadającego notariuszowi za sporządzenie aktu.

Art. 17. Za sporządzenie czynności, wymienionych w art. 2, 3 i 4 niniejszej ustawy, na żądanie Skarbu Państwa, polskich zakładów państwowych i monopolów, jeżeli wynagrodzenie notariusza opłaca Skarb, lub pomienione powyżej zakłady, notariusz za sporządzenie tych aktów, o ile suma aktu nie przekracza 10.000 zł., pobiera pełne wynagrodzenie, a o ile suma aktu przekracza 10 000 zł., to za pierwsze 10.000 zł. pełne wynagrodzenie, a od reszty 1/4 część wynagrodzenia, określonego w art. 2, 3 i 4; w każdym zaś razie wynagrodzenie notariusza nie może przekraczać dwóch tysięcy złotych.

Z ulg, w ustępie pierwszym wymienionych, korzystają również instytucje ubezpieczeń społecznych o charakterze publiczno - prawnym, cechy i izby rzemieślnicze; z ulg powyższych korzystają także związki komunalne, o ile zawierane przez związki umowy dotyczą zakładów użyteczności publicznej, nie obliczonych na zysk, jak np.: szpitale, przytulki, domy ubogich, schroniska, domy ratunkowe, ochronki i inne zakłady dobroczynności; czytelnie ludowe, zakłady naukowe, straż pożarna i t. p.

W razie wątpliwości w poszczególnym wypadku Minister Sprawiedliwości na zasadzie wniosku strony interesowanej, rozstrzyga w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych ostatecznie, czy dany zakład ma charakter użyteczności publicznej i czy jest obliczony na zysk.

Wreszcie ulgi, w ustępie pierwszym wymienione, stosowane są do aktów prawnych, wyliczonych w art. 2, 3 i 4 niniejszej ustawy, zdziałanych w wykonaniu ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 4, poz. 18) wraz z późniejszymi zmianami.

Art. 18. Art. 4 niniejszej ustawy w stosunku do notariuszów, urzędujących w obrębie sądów okręgowych w Białymstoku, Łucku i Równem, oraz w obrębie sądu apelacyjnego w Wilnie, uzupełnia się w sposób następujący:

- a) za oblatę dokumentów (art. 146 ust. not.) w wypadkach, gdy prawo obowiązujące na taką formę sporządzenia dokumentu zezwala, notariusz pobiera połowę opłaty, wskazanej w art. 4 niniejszej ustawy;
- b) za wciągnięcie dokumentu do księgi aktów notariusz pobiera za każdą stronę księgi (licząc rozpoczętą stronę za całą) po najmniej jednak . . . . . 3 zł.
10 zł.

Art. 19. Za sporządzenie czynności, nieobjętych taksą niniejszą, notariusz może pobrać wynagrodzenie według umowy z osobami interesowanymi.

W wypadku dokonania czynności, przewidzianych w art. 2, 3, 4 i 5 taksy niniejszej, lecz wymagających wyjątkowo dużego nakładu pracy i czasu, notariusz może pobrać wynagrodzenie wyższe, lecz nie przenoszące dwukrotnego wynagrodzenia, przewidzianego w taksie niniejszej.

Tak w jednym, jak i w drugim wypadku interesowanemu służy w terminie dwutygodniowym od sporządzenia czynności skarga do prezesa właściwe-

go sądu okręgowego o ustalenie wynagrodzenia. Prezes sądu rozstrzyga ostatecznie.

Art. 20. Ani notariuszowi, ani osobom pracującym w jego kancelarii, nie wolno żądać żadnych kwot, ponad przewidziane w niniejszej taksie, a w szczególności za opracowanie projektu aktu.

Art. 21. Notariusz obowiązany jest na każdym sporządzonym przez siebie dokumencie wymienić wysokość pobranych opłat i wynagrodzenia z powołaniem odpowiedniego przepisu taksy notarialnej i z wyraźnym wskazaniem nadwyżki lub wynagrodzenia, pobranych w myśl art. 19.

Art. 22. Taksa niniejsza powinna być wywieziona w kancelarii notariusza w miejscu widocznym i dostępnym.

Art. 23. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych władny będzie na przeciąg lat pięciu od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy rozciągnąć ulgi, przewidziane w art. 17, na nowoorganizujące się lub powiększane przedsiębiorstwa w zakresie przetwórczego przemysłu żywnościowego, ważnego dla aprowizacji kraju.

Art. 24. Art. 8 ustawy Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Królestwie Polskiem (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 79, poz. 720) otrzymuje brzmienie następujące:

„Za czynności, dokonywane na zasadzie niniejszej ustawy, notariusze pobierają wynagrodzenie według taksy dla notariuszów.”

Art. 25. Ustawa niniejsza w niczem nie uchybia przepisom art. 89 ustawy o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1).

Art. 26. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do wydania w ciągu roku od daty wejścia w życie niniejszej ustawy taksy wynagrodzenia notariuszów dla pozostałej części Państwa.

Art. 27. Ustawa niniejsza wchodzi w życie piętnastego dnia po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*
Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

276.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 23 marca 1929 r.

o uregulowaniu stanu hipotecznego nieruchomości, oddanych w toku parcelacji w posiadanie nabywców, na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

I. Postanowienia ogólne.

Art. 1. 1. Ustawa niniejsza ma zastosowanie w wypadkach, gdy chodzi o uzgodnienie ze stanem

faktycznym stanie hipotecznego nieruchomości, oddanych w toku parcelacji w fizyczne posiadanie nabywcom przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1), t. j. 9 stycznia 1926 r. na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

2. W razie uwzględnienia przez sąd wniosku okręgowego urzędu ziemskiego zastosowanie unormowanego w niniejszej ustawie postępowania wyklucza możliwość zarządzenia wykończenia parcelacji tejże nieruchomości lub zastosowania do niej przymusowego wykupu w trybie p. a) cz. 1 art. 3, art. 63 i cz. 5 art. 65 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 1, poz. 1) albo rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o skutkach naruszenia przepisów przy parcelacji prywatnej (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 247).

Art. 2. 1. Postępowanie wszczynają okręgowy urząd ziemski przez postawienie przed właściwym sądem hipotecznym (art. 6) wniosku o wydzielenie nabytej w toku parcelacji nieruchomości z posiadłości szczepowej właściciela hipotecznego i o utworzenie dla niej nowego wykazu hipotecznego oraz dokonanie wpisu prawa własności na rzecz wprowadzonego w posiadanie nabywcy, albo o dopisanie wydzielonej nieruchomości do już istniejącego wykazu hipotecznego. Wniosek może być postawiony bądź z urzędu, bądź na żądanie właściciela hipotecznego posiadłości szczepowej, bądź też na żądanie wprowadzonego w posiadanie nabywcy lub jego następców, w każdym przypadku po uprzednim uzyskaniu zezwolenia Ministra Reform Rolnych.

2. Minister Reform Rolnych nie odmówi zezwolenia (cz. 1), wyjąwszy gdyby zastosował wykończenie parcelacji lub przymusowy wykup w trybie przepisów wymienionych w cz. 2 art. 1.

3. Właściciel hipoteczny posiadłości szczepowej i nabywca, będący w posiadaniu nieruchomości, nie mogą wystąpić przed sądem samoistnie z wnioskiem, określonym w cz. 1. Wniosek, postawiony przez urząd ziemski, w razie uwzględnienia go przez sąd, zastępuje wszystkie prawnie wymagane zażyczenia lub zezwolenia ze strony urzędów ziemskich.

Art. 3. Ustawa niniejsza ma zastosowanie bez względu na to, czy osoba, która zbyła nieruchomość w drodze parcelacji, jest osobą fizyczną lub prawną, czy może zbywać majątek tylko pod warunkiem zażyczenia przez sąd sprawujący nadzór z tytułu opieki, kurateli, fideikomisu, fundacji lub przez władzę administracyjną, jako władzę nadzorczą.

Art. 4. Przepisy procedury cywilnej mają zastosowanie do postępowania unormowanego niniejszą ustawą, o ile chodzi o koszty, doręczenia wezwań, czasokresy, terminy rozprawy, wydawanie zarządzeń celem przeprowadzenia rozprawy, kierownictwo procesowe, ustną rozprawę, dowody, uzasadnienie uchwały, przywrócenie terminów i rekurs.

II. Wymogi formalne wniosku.

Art. 5. 1. Wniosek, określony w cz. 1 art. 2, winien zawierać:

- a) oznaczenie parcel gruntowych lub części parcel gruntowych, których wydzielenia żąda okręgowy urząd ziemski z wymienieniem liczb katastralnych i obszaru oraz z dołączeniem w razie potrzeby planu podziału, odpowiadającego wymogom przepisów instrukcyj katastralnych;
- b) oznaczenie tytułu i czasu objęcia w posiadanie działek przez nabywców i ich następców z równoczesnym wymienieniem środków dowodowych;
- c) oświadczenie osób, mających prawa rzeczowe na szczepowej posiadłości, wpisane w księdze gruntowej, że zgadzają się na bezciężarowe wydzielenie nieruchomości;
- d) w braku tego oświadczenia osób rzeczowo uprawnionych, wymienienie ich imion i nazwisk oraz miejsca zamieszkania;
- e) wyszczególnienie imion i nazwisk oraz miejsca zamieszkania właścicieli hipotecznych posiadłości szczepowej oraz wprowadzonych w posiadanie nabywców lub ich następców, o ile obecni posiadacze nieruchomości nie są pierwotnymi nabywcami parcelacyjnymi.

2. Wniosek należy złożyć do sądu w takiej ilości egzemplarzy, aby obok egzemplarza przeznaczonego do użytku sądowego tak właściciel hipoteczny posiadłości, jak i każda z osób uprawnionych rzeczowo, oraz posiadacze, a także urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych, w którego okręgu położona jest nieruchomość, mogli otrzymać po jednym egzemplarzu wniosku.

III. Właściwość sądu.

Art. 6. 1. Wniosek, przewidziany w art. 2, składa okręgowy urząd ziemski do sądu, prowadzącego księgę gruntową dla nieruchomości, podlegających wydzieleniu.

2. Jeżeli wniosek dotyczy posiadłości, wpisanej tak w księgach tabularnych sądu okręgowego, jak i w księdze gruntowej sądu grodzkiego, wówczas do przeprowadzenia postępowania w myśl niniejszej ustawy jest właściwym sąd okręgowy.

3. Przeciw orzeczeniu o właściwości niema odrębnego środka prawnego.

IV. Zarządzenia przygotowawcze sędziego hipotecznego.

Art. 7. Sędzia hipoteczny (art. 6) bada treść wniosku pod względem formalnym oraz stan hipoteczny posiadłości, z której ma być wydzielona nieruchomość, i zarządza wpis adnotacji do księgi gruntowej posiadłości szczepowej o zgłoszeniu wniosku o wydzielenie nieruchomości. Adnotacja ma ten skutek, iż prawa rzeczowe, później wpisane, nie stanowią przeszkody przeciw wydzieleniu nieruchomości w stanie wolnym od tych praw.

Art. 8. Sędzia hipoteczny zarządza w razie potrzeby uzupełnienie wniosku, wyznaczając odpowiedni termin okręgowemu urzędowi ziemskiemu, a to pod rygorem wykreślenia adnotacji uskutecznionej w myśl art. 7.

Art. 9. 1. Po otrzymaniu wniosku sędzia hipoteczny wzywa wszystkie osoby, mające na posiadłości szczepowej prawa rzeczowe, wpisane w księdze gruntowej, co do których nie złożono oświadczenia w myśl p. c) cz. 1 art. 5, jak również właściwy urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych — do oświadczenia w ciągu dni 14, licząc od dnia doręczenia wezwania, czy zgadzają się na bezzwzględne wydzielenie nieruchomości, przyczem brak oświadczenia się w tym terminie będzie uważany za wyrażenie zgody, co należy zaznaczyć w wezwaniu.

2. Wezwanie do osób, mających prawa rzeczowe, doręcza się trybem doręczenia skargi. O ile doręczenia do rąk własnych nie można uskutecznić, sąd ustanowi kuratora, któremu doręczane będą wszystkie wezwania i zawiadomienia ze skutkiem prawnym.

V. Wyznaczenie terminu rozprawy.

Art. 10. 1. Równocześnie z wydaniem zarządzeń w myśl art. 7 i 9 sędzia hipoteczny wyznacza termin do ustnej rozprawy w czasie nie dłuższym niż 6 tygodni.

2. Na rozprawę należy wezwać:

- a) okręgowy urząd ziemski, który zgłosił wniosek w myśl art. 2,
- b) właścicieli hipotecznych posiadłości szczepowej, z której ma być wydzielona nieruchomość z równoczesnym poleceniem, aby przed rozprawą przedstawili swoje zarzuty i podali środki dowodowe,
- c) posiadaczy nieruchomości, która ma być wydzielona,
- d) osoby, mające na posiadłości szczepowej prawa rzeczowe, wpisane w księdze gruntowej, z wyjątkiem tych, co do których uzyskano zgodę na bezzwzględne wydzielenie, oraz tych, które w wyznaczonym terminie żadnego oświadczenia nie złożyły (cz. 1 art. 9),
- e) właściwy urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych.

Art. 11. 1. Wezwanie na rozprawę wraz z wnioskiem, zgłoszonym w myśl art. 2, doręcza się osobom, wymienionym w p. b) i d) art. 10 niniejszej ustawy, trybem doręczenia skargi.

2. Sędzia hipoteczny winien zarazem, przy wyznaczeniu terminu rozprawy, wydać wszelkie zarządzenia w szczególności co do wezwania świadków i biegłych, celem umożliwienia przeprowadzenia rozprawy w jednym terminie.

VI. Rozprawa.

Art. 12. 1. Sędzia hipoteczny przesłucha na rozprawie strony interesowane.

2. Niestawiennictwo stron nie jest przeszkodą do przeprowadzenia rozprawy i powzięcia uchwały.

3. Jeżeli właściciel hipoteczny posiadłości szczepowej sprzeciwi się wydzieleniu nieruchomości, sędzia hipoteczny ograniczy rozprawę w zakresie stosunków między właścicielem hipotecznym a nabywcami, przy uwzględnieniu zasad, określonych w art. 15, do stwierdzenia faktu nabycia i objęcia nieruchomości w fizyczne posiadanie i ustalenia jej obszaru oraz ewentualnie do stwierdzenia faktu niezapłacenia umówionej ceny kupna, przerachowania jej i ustalenia wysokości niespłaconej ceny kupna (art. 21).

Art. 13. 1. Jeżeli osoby, mające na szczepowej posiadłości prawa rzeczowe, wpisane w księdze gruntowej, wniosły sprzeciw co do bezzwzględnego wydzielenia nieruchomości (cz. 2 art. 9), sędzia hipoteczny przesłucha osoby te oraz posiadaczy nieruchomości co do kwestji, czy i w jakiej mierze przeniesienie praw rzeczowych ma nastąpić na kartę ciężarów nowego wykazu hipotecznego dla wydzielonej nieruchomości (art. 16).

2. Jeżeli na posiadłości szczepowej istnieją służebności i ciężary rzeczowe, wpisane w księdze gruntowej, sędzia będzie starał się doprowadzić do porozumienia stron co do uregulowania tych praw, a w razie niedojścia do porozumienia winien ustalić, w jaki sposób uregulowanie tych praw ma nastąpić (art. 19).

3. Jeżeli w księdze gruntowej posiadłości szczepowej są wpisane świadczenia i daniny na rzecz klasztorów, kościołów i plebanów, wymienione w § 1 ustawy krajowej z dnia 27 maja 1873 r. (Dz. Ust. i Rozp. Kr. Nr. 253), sędzia będzie starał się doprowadzić do porozumienia stron co do wydzielenia nieruchomości w stanie wolnym od tych ciężarów, a dopiero w razie niedojścia do porozumienia w tym kierunku winien ustalić wartość tych świadczeń i danin przy pomocy biegłych wedle zasad wyrażonych w powyższej ustawie krajowej. Przeprowadzenie wykupu może mieć miejsce jedynie co do ciężarów, które miałyby ulec przeniesieniu do wykazu hipotecznego, mającego być utworzonym dla wydzielonej nieruchomości.

Art. 14. 1. Przed zamknięciem rozprawy okręgowy urząd ziemski winien złożyć sądowi wykaz kosztów, obejmujących rzeczywiste wydatki, poniesione przez urząd w związku z przygotowaniem wniosku i postępowaniem w myśl niniejszej ustawy.

2. O ile okręgowy urząd ziemski nie przedłoży wykazu kosztów przed zamknięciem rozprawy, sędzia wyznaczy okręgowemu urzędowi ziemskiemu odpowiedni termin dodatkowy do przedłożenia wykazu kosztów, pod rygorem pominięcia tych kosztów. W razie przedłożenia wykazu kosztów po rozprawie sędzia może wyznaczyć termin, celem przesłuchania stron interesowanych, o ile będzie uważał to za potrzebne do wydania orzeczenia w myśl art. 22.

VII. Wydanie uchwały.

Art. 15. 1. Sędzia hipoteczny, po przeprowadzonej rozprawie, wyda uchwałę, zgodną z wnioskiem złożonym w myśl art. 2, o ile na podstawie sta-

nu faktycznego, stwierdzonego na rozprawie, uzna wnioski za uzasadnione.

2. Nie stanowią przeszkody do wydania uchwały w myśl cz. 1 następujące okoliczności:

- a) że po zbyciu lub objęciu nieruchomości w posiadanie przez nabywców nastąpiła zmiana w osobie właściciela hipotecznego lub w osobie posiadacza;
- b) że właściciel hipoteczny podniósł zarzut niezapłacenia ceny kupna przez posiadacza nieruchomości, względnie jego poprzednika, chociażby zarzut ten był zgodny ze stanem faktycznym;
- c) że umowę o sprzedaż gruntów, znajdujących się w posiadaniu nabywców, zawierała osoba, nie będąca właścicielem hipotecznym posiadłości szczepowej, posiadająca jednak dostateczny tytuł do uzyskania intabulacji prawa własności na tej posiadłości;
- d) że sąd lub władza administracyjna, jako władza nadzorcza, odmówiły zatwierdzenia kontraktu kupna sprzedaży odnośnie do podlegającej wydzieleniu nieruchomości (także w wypadkach, kiedy decyzja ta uprawomocniła się), albo wogóle nie wydały decyzji co do zatwierdzenia.

Art. 16. 1. W uchwale należy oznaczyć, które prawa rzeczowe, ciężące na posiadłości szczepowej i wpisane w księdze gruntowej, przenosi się na kartę ciężarów nowego wykazu hipotecznego dla wydzielonej nieruchomości. Z reguły należy przenieść wszystkie prawa rzeczowe, wpisane na posiadłości szczepowej, o ile przeciw bezzciążarowemu wydzieleniu nieruchomości osoby uprawnione wniosły sprzeciw w okresie ustalonym w art. 9.

2. Sędzia hipoteczny zarządzi mimo sprzeciwu osób uprawnionych bezzciążarowe wydzielenie nieruchomości:

- a) jeżeli posiadłość szczepowa daje bezpieczeństwo w myśl § 1374 p. k. u. c. dla prawa rzeczowego, wpisanego w księdze gruntowej posiadłości szczepowej, lub
- b) jeśli osoby uprawnione rzeczowo w chwili wpisu tych praw wiedziały, lub powinny były wiedzieć o zbyciu nieruchomości w drodze parcelacji.

Art. 17. Nie przenosi się na kartę ciężarów nowego wykazu hipotecznego dla wydzielonej nieruchomości zakazów pozbywania, obciążania, podstawień zwyczajnych i powierniczych, oraz postanowień, iż posiadłość ma stanowić majątek lub służyć celom ordynacji lub fundacji.

Art. 18. Nie przenosi się również na kartę ciężarów nowego wykazu hipotecznego dla wydzielonej nieruchomości obowiązków, wynikających z patronatu, połączonego z własnością posiadłości szczepowej.

Art. 19. Przed wydzieleniem nieruchomości należy uregulować służebności oraz ciężary rzeczowe w myśl §§ 844, 847 i 848 lit. a) austr. p. k. u. c. w brzmieniu III noweli, z wykluczeniem zwyczajnej

drogi prawa i orzec, które z powyższych praw przenosi się na kartę ciężarów nowego wykazu dla wydzielonej nieruchomości.

Art. 20. 1. Sędzia hipoteczny oznaczy sumę wykupu świadczeń i danin, wymienionych w cz. 3 art. 13, oraz zarządzi wpis prawa zastawu dla sumy wykupu wraz z odsetkami w stopniu pierwszeństwa i w miejsce wykupionego prawa przy równoczesnym wykreśleniu tego prawa.

2. Zastrzeżona w § 19 ustawy krajowej z dnia 27 maja 1873 r. (Dz. Ust. i Rozp. Kr. Nr. 253) droga sporu jest niedopuszczalna.

Art. 21. Na wniosek właściciela hipotecznego lub nabywcy, zgłoszony podczas rozprawy, sędzia hipoteczny ustali niezapłaconą cenę kupna, ewentualnie przerachuje ją, jako osobistą pretensję, wedle rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno - prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 441) w brzmieniu ustalonym w rozporządzeniu Ministra Skarbu wydanym w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 213) oraz ustali wysokość odsetek i terminy spłaty kapitału i zaległych odsetek. Wreszcie zarządzi równocześnie z wpisem prawa własności wpis prawa zastawu dla ceny kupna na karcie ciężarów nowego wykazu hipotecznego dla wydzielonej nieruchomości z pierwszeństwem po przeniesionych prawach rzeczowych.

Art. 22. 1. Sędzia hipoteczny ustali koszty wyłożone przez okręgowy urząd ziemski (cz. 1 art. 14) i rozłoży je na właściciela hipotecznego posiadłości szczepowej i posiadacza nieruchomości podlegających wydzieleniu, stosując o ile możliwości postanowienia umowy, istniejącej między stronami, a w braku takiej umowy przepisy procedury cywilnej.

2. Przepisy cz. 1 mają zastosowanie także w wypadku, kiedy sąd wyda uchwałę, pozostawiając wniosek okręgowego urzędu ziemskiego bez uwzględnienia. Koszty ponosi w tym wypadku w całości ta strona, która wystąpiła do okręgowego urzędu ziemskiego o wszczęcie postępowania, a o ile postępowanie wszczęto z urzędu — Skarb Państwa z sum przewidzianych w budżecie Ministerstwa Reform Rolnych na wykonanie parcelacji zastępczej.

Art. 23. W uzasadnieniu uchwały należy przytoczyć fakty, które sędzia ustalił w myśl cz. 3 art. 12 i art. 15 z wyszczególnieniem dowodów, uzasadnić ustalenie, ewentualne przerachowanie i terminy spłaty, ceny kupna oraz ciężarów rzeczowych, podać na jakiej podstawie nie zarządzono przeniesienia pewnych praw rzeczowych oraz ograniczeń w rozporządzeniu posiadłością szczepową na kartę ciężarów wydzielonej nieruchomości, w końcu uzasadnić orzeczenie o kosztach.

Art. 24. Uchwały należy doręczyć okręgowemu urzędowi ziemskiemu, który postawił wniosek w myśl art. 2, właścicielowi hipotecznemu posiadłości szczepowej, posiadaczom podlegających wydzieleniu nieruchomości, osobom, mającym na posiadłość

ści szczepowej prawa rzeczowe wpisane w księdze gruntowej, oraz właściwemu urzędowi skarbowemu podatków i opłat skarbowych.

VIII. Środki odwoławcze i wykonanie uchwały.

Art. 25. 1. Przeciw uchwale przychyłającej się do wniosku, postawionego w myśl art. 2, mogą wnieść rekurs wszystkie interesowane osoby, z wyjątkiem osób, których prawa rzeczowe, ciężące na posiadłości szczepowej i wpisane w księdze gruntowej przeniesiono w całości na kartę ciężarów wydzielonej nieruchomości. Przeciw uchwale, pozostawiającej wniosek bez uwzględnienia, może wnieść rekurs tylko okręgowy urząd ziemski, który postawił wniosek.

2. Rekurs należy wnieść w przeciągu dni 30 od doręczenia uchwały. Sąd odwoławczy rozstrzyga rekurs ostatecznie na posiedzeniu niejawnym.

3. Po uprawnieniu się uchwały, pozostawiającej wniosek bez uwzględnienia, sędzia hipoteczny zarządzi skreślenie adnotacji, uskutecznionej w księdze gruntowej posiadłości szczepowej w myśl art. 7.

4. Uchwały, zarządzającej wpis adnotacji przewidzianej w art. 7, nie można zaskarżyć osobnym środkiem odwoławczym.

Art. 26. 1. O ile sędzia przychylił się do wniosku i zarządzi wydzielenie nieruchomości z posiadłości szczepowej, winien postanowić, że wpis prawa własności do nowego wykazu hipotecznego dla wydzielonej nieruchomości ma nastąpić na rzecz nabywców.

2. Uchwała, przychyłająca się do wniosku, zaopatrzona klauzulą prawomocności wraz z wnioskiem oraz przewidzianym w p. c) art. 5 oświadczeniem osób, mających na posiadłości szczepowej prawa rzeczowe — będzie podstawą do utworzenia nowego wykazu hipotecznego dla wydzielonych nieruchomości lub dopisania ich do istniejącego wykazu hipotecznego oraz wykonania wszelkich wpisów, wymienionych w uchwale sędziego hipotecznego.

Art. 27. 1. O ile nieruchomość rozparcelowana jest przedmiotem wpisu księgi tabularnej, sędzia hipoteczny prześle dokumenty wymienione w cz. 2 art. 26 do sądu grodzkiego, celem dozwoleń dopisania wydzielonych nieruchomości do istniejącego wykazu hipotecznego lub utworzenia dla nich nowego wykazu hipotecznego i wykonania wszelkich wpisów wymienionych w uchwale, oznajmiając zarazem, że nie zachodzi przeszkoda przeciw odpisaniu wydzielonych nieruchomości. O wykonaniu tych czynności sędzia grodzki zawiadomi sędziego hipotecznego.

2. O ile nieruchomość rozparcelowana jest przedmiotem wpisu ksiąg hipotecznych, prowadzonych przy sądzie grodzkim (rustykałnych), czynności wymienione w cz. 1 będą dokonane przez tenże sąd.

Art. 28. Po dokonaniu przez sąd grodzki czynności wymienionych w cz. 1 art. 27, sędzia, który wydał uchwałę, zarządzi bezzwłocznie wykonanie odpisania wydzielonych nieruchomości przy podaniu księgi gruntowej oraz wykazu, do którego wpisano

wydzielone nieruchomości, oraz zawiadomi o tem strony interesowane i właściwy urząd ewidencji katastru podatku gruntowego, poczem poleci wykreślenie adnotacji, uskutecznionej w myśl art. 7.

Art. 29. Właściwy sąd grodzki, prowadzący księgę gruntową, w której zarządzono dopisanie wydzielonych nieruchomości do istniejącego wykazu hipotecznego, względnie utworzenie dla nich nowego wykazu hipotecznego, przechowa w zbiorze dokumentów wniosek okręgowego urzędu ziemskiego, zgłoszony w myśl art. 2, oraz uchwałę sędziego hipotecznego, wydaną w myśl art. 15 — 22, wraz z wszelkimi załącznikami.

IX. Przepisy końcowe.

Art. 30. Do nieruchomości, niewpisanych do ksiąg gruntowych z powodu ich zniszczenia, ma zastosowanie rozporządzenie z dnia 26 marca 1916 r. (Dz. Ust. p. austr. Nr. 87) o sądowym składaniu dokumentów celem nabycia praw rzeczowych na nieruchomościach i budowlach, niewpisanych do ksiąg gruntowych.

Art. 31. 1. Od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy właściciele hipoteczni nieruchomości, do których ma zastosowanie niniejsza ustawa (cz. 1 art. 1), nie mogą skutecznie wytoczyć sporu o uznanie własności, oddanie w posiadanie zbytych nieruchomości, o uznanie kontraktu kupna za bezskuteczny z tytułu odstąpienia od umowy (§ 918 p. k. u. c. w brzmieniu § 110 noweli III), jak również o zniesienie umowy z powodu pokrzywdzenia ponad połowę wartości (§§ 934 i 935 p. k. u. c.), zarzuty te mogą jednak podnieść w postępowaniu unormowanym niniejszą ustawą.

2. Będące w toku spory w przedmiotach wyżej wymienionych ulegają z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy zawieszeniu do czasu wydania przez sąd uchwały przewidzianej w art. 15 — 22.

Art. 32. Od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy osoby, mające prawa rzeczowe na szczepowej posiadłości, wpisane w księdze gruntowej, nie mogą prowadzić egzekucji na wydzielonych nieruchomościach, przed przeprowadzeniem egzekucji na szczepowej posiadłości.

Art. 33. 1. Unormowane niniejszą ustawą postępowania sądowe, nie wyłączając wpisów do ksiąg gruntowych oraz postępowania przed okręgowymi urzędami ziemskimi, nie podlegają opłatom sądowym, względnie stemplowym.

2. Uchwała sędziego hipotecznego, wydana w myśl art. 15 niniejszej ustawy, podlega opłacie stemplowej, przewidzianej w ust. 3 art. 58 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570), oraz opłacie komunalnej według zasad podanych w art. 13 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (w brzmieniu nadanem mu art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 335).

3. Na poczet opłat, przewidzianych w ustępie poprzednim zalicza się opłaty uiszczone od kontraktu o nabycie nieruchomości w toku parcelacji, zawartego z właścicielem hipotecznym posiadłości szczepowej, lub z osobą wymienioną w cz. 2. p. d) art. 15 niniejszej ustawy; jeżeli kwota podlegająca zaliczeniu wynosi więcej niż opłata przewidziana w części 2 niniejszego artykułu, to zwrot nadwyżki nie nastąpi.

Art. 34. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Reform Rolnych i Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 35. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu i obowiązuje na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Grodyński*

277.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 9 kwietnia 1929 r.

o przyznaniu „Powszechnej Wystawie Krajowej w 1929 r. w Poznaniu” ulg w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych.

Na podstawie art. 3 ust. 3, art. 90 ust. 3 i art. 182 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzo-

rów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384) zarządzam co następuje:

§ 1. Publikacja albo jawne stosowanie wynalazku lub wzoru, wystawionych na „Powszechnej Wystawie Krajowej w 1929 r. w Poznaniu”, nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru, o ile nastąpiły po wystawieniu, zgłoszenie zaś wynalazku lub wzoru w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod temi samemi warunkami nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru ani samo wystawienie wynalazku lub wzoru na „Powszechnej Wystawie Krajowej w 1929 r. w Poznaniu”, ani inne zgłoszenie, dokonane w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej po dacie wystawienia.

§ 2. Zgłoszenie w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej znaku towarowego, umieszczonego przedtem na towarze, wystawionym na „Powszechnej Wystawie Krajowej w 1929 r. w Poznaniu”, będzie korzystało z prawa pierwszeństwa przez sześciomiesięczny okres czasu, rozpoczynający się od daty wystawienia.

§ 3. Do zgłoszenia wynalazku lub wzoru, wniesionego do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z powołaniem się na ulgi, określone w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, winno być dołączone zaświadczenie zarządu „Powszechnej Wystawy Krajowej w 1929 r. w Poznaniu”, stwierdzające przedmiot i datę wystawienia, do zgłoszenia zaś znaku towarowego — zaświadczenie tegoż zarządu, stwierdzające, że dany znak umieszczony był na towarze, wystawionym na wymienionej wystawie, tudzież osobę wystawcy, przedsiębiorstwo, rodzaj towaru oraz datę wystawienia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

45800 P

Konto czekowe Pocztowej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 25 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi kwartalnie 7 zł. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumerate uiszczać należy najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dz. U. R. P. należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.